

Udvalgets spørgsmål og udenrigsministerens svar herpå

Spørgsmål 1:

Vil ministeren redegøre for, hvorvidt artikel 13 i den foreliggende formulering er tilstrækkelig til at sikre, at der ikke bliver problemer med manglende styr på økonomien?

Svar:

De stater, der deltager i konventionen om mægling og voldgift, skal dække Domstolens driftsomkostninger, medens parterne i en konkret sag selv skal afholde deres egne omkostninger. De nærmere bestemmelser om budget og omkostningsfordeling er fastsat i en særlig finansprotokol, som blev vedtaget af CSCE's Embedsmandskomite (CSO) den 28. april 1993, efter at Danmark havde undertegnet konventionen.

I mine bemærkninger til beslutningsforslaget er der nærmere redegjort for indholdet af finansprotokollen. Heri fastsættes bl.a., at udgifterne skal fordeles mellem deltagerne i konventionen efter den almindelige CSCE-fordelingsnøgle med de fornødne tilpasninger. Danmarks bidragsprocent til det almindelige CSCE-budget er for tiden 2,05 pct. Danmarks og andre deltagerlandes udgifter til Domstolen afhænger derfor af omkostningernes størrelse, den til enhver tid gældende CSCE-fordelingsnøgle og antallet af stater, der har tiltrådt konventionen.

Da det forud for konventionens ikrafttræden er nærmest umuligt at udtale sig om Domstolens kommende arbejdsbyrde, herunder antallet af sager, den vil få forelagt, er det vanskeligt at forudse udgifterne i forbindelse med Domstolens drift. Budgettet for det første driftsår, hvor de fornødne institutionelle rammer skal skabes, er i finansprotokollen fastsat så lavt som 250.000 schweizerfranc.

Beslutninger vedrørende Domstolens økonomi kræver i henhold til finansprotokollen

konsensus blandt deltagerlandene, og protokollen vil efter konventionens ikrafttræden kun kunne ændres i overensstemmelse med fremgangsmåden i konventionens art. 35 (konsensus). Jeg finder på denne baggrund, at der er sikret tilstrækkeligt styr på økonomien.

Spørgsmål 2:

Hvorledes sikres det, at Europarådet og CSCE ikke overlapper hinanden?

Svar:

Det er parterne i en tvist, som afgør, hvilken tvistbilæggelsesmekanisme der skal anvendes i en konkret sag. Det er ikke ualmindeligt, at parterne i en tvist formelt har mulighed for at ty til mere end én bilæggelsesmekanisme.

Danmark har en generel interesse i at støtte, at det størst mulige antal konflikter løses ved fredelige midler.

Det er i CSCE-konventionen om mægling og voldgift ved art. 19 om sikring af bestående bilæggelsesmidler fastsat, at konventionens regler viger i en række nærmere angivne tilfælde, herunder hvor konflikten allerede er blevet indbragt for eller er blevet afgjort af en anden mekanisme, eller hvis parterne på forhånd har anerkendt et andet dømmende organs udelukkende domsmyndighed, eller de er blevet enige om at søge tvisten bilagt ved andre midler.

Art. 19, stk. 4, giver mulighed for i forbindelse med ratifikationen at tage forbehold for at sikre foreneligheden med andre midler til bilæggelse af tvister, der hidrører fra internationale forpligtelser. Det er som anført i mine bemærkninger til beslutningsforslaget hensigten i forbindelse med Danmarks ratifikation at afgive en sådan erklæring.

Overlapning med andre organisationer, herunder Europarådet, er således søgt undgået.